

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 2. srpnja 2024.

Analiza odluke

Frlan protiv Hrvatske
zahtjev br. 2545/14

čl. 8. Konvencije – pravo na poštovanje doma

*Prodaja podnositeljeve kuće u ovršnom postupku
posljedica je neispunjavanja njegovih ugovornih obveza
zbog čega ne predstavlja povredu prava na poštovanje doma*

Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud), zasjedajući u vijeću od 7 sudaca, donio je 20. rujna 2016. odluku kojom je utvrdio da je zahtjev podnositelja zbog navodne povrede prava na poštovanje doma koje se jamči člankom 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija) očigledno neosnovan.

Podnositelj zahtjeva 1995. je svoju kuću iskoristio kao instrument osiguranja kako bi ishodio kredit od banke u iznosu od 193.000 njemačkih maraka. Podnositeljevo neuredno plaćanje kredita počelo je krajem 1998. da bi banka 2000. godine prvo otkazala kredit, a onda pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu (dalje: OGS ZG)¹ podnijela prijedlog za ovrhu na nekretnini podnositelja zbog nepodmirenog duga po kreditu. Nadležni sud donio je rješenje o ovrši protiv kojeg se podnositelj neuspješno žalio, osporavajući mu valjanost te pogrešno zaračunatu kamatnu stopu. Po pravomoćnosti rješenja o ovrši, OGS ZG naložio je provođenje građevinskog vještačenja radi utvrđivanja tržišne vrijednosti nekretnine. Na drugoj javnoj dražbi, nekretnina je prodana za polovicu određene tržišne cijene. OGS ZG potom je donio zaključak o predaji nekretnine kupcu, koja je više puta odgođena iz raznih razloga. Konačno, OGS ZG zakazao je ovrhu iseljenjem podnositelja uz nalog sudskom ovršitelju da ju izvrši. Podnositelj i njegova obitelj prisilno su iseljeni. Protiv predmetne odluke podnositelj je podnio ustavnu tužbu koju je Ustavni sud odbacio.

Podnositelj je pred Europskim sudom prigovorio povredi članka 8. Konvencije smatrajući da mu je u nacionalnom postupku povrijeđeno pravo na poštovanje doma.

¹ U trenutku podnošenja prijedloga za ovrhu predmetni sud se još uvijek zvao Općinski sud u Zagrebu.

Ne upuštajući se u ocjenu je li zahtjev podnositelja (ne)dopušten iz drugih razloga² niti u ocjenu zakonitosti miješanja i postojanja legitimnog cilja, Europski sud je zaključio da je zahtjev podnositelja u svakom slučaju očigledno neosnovan.

Naime:

- podnositelj je iskoristio svoj dom kao instrument osiguranja kredita čime je pristao da u slučaju neisplate, banka može naplatiti svoj dug prodajom njegove kuće;
- podnositelj je propustio pokrenuti odgovarajuće postupke radi ispitivanja valjanosti ugovora o kreditu pred nacionalnom sudovima iz čega proizlazi da pri sklapanju ugovora o kreditu i osnivanju zaloge nisu postojale mane volje, zbog kojih bi predmetni pravni poslovi eventualno bili pobojni;
- prodaja podnositeljeve kuće u ovršnom postupku bila je posljedica neispunjavanja njegovih ugovornih obveza, na koju posljedicu je izričito pristao.

Slijedom svega navedenog, Europski sud je utvrdio da je zahtjev podnositelja očigledno neosnovan te ga ja odbacio.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2024. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava

² Zastupnica je *inter alia* prigovarala da je zahtjev podnositelja podnesen izvan roka te da je podnositelj propustio iskoristiti raspoloživa i učinkovita domaća pravna sredstva i to: (i) tužbu radi utvrđenja ništetnosti, (ii) ustavnu tužbu protiv rješenja o ovrsi, te (iii) povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja roka za žalbu protiv rješenja o dosudi.